

Tifi Păpădie

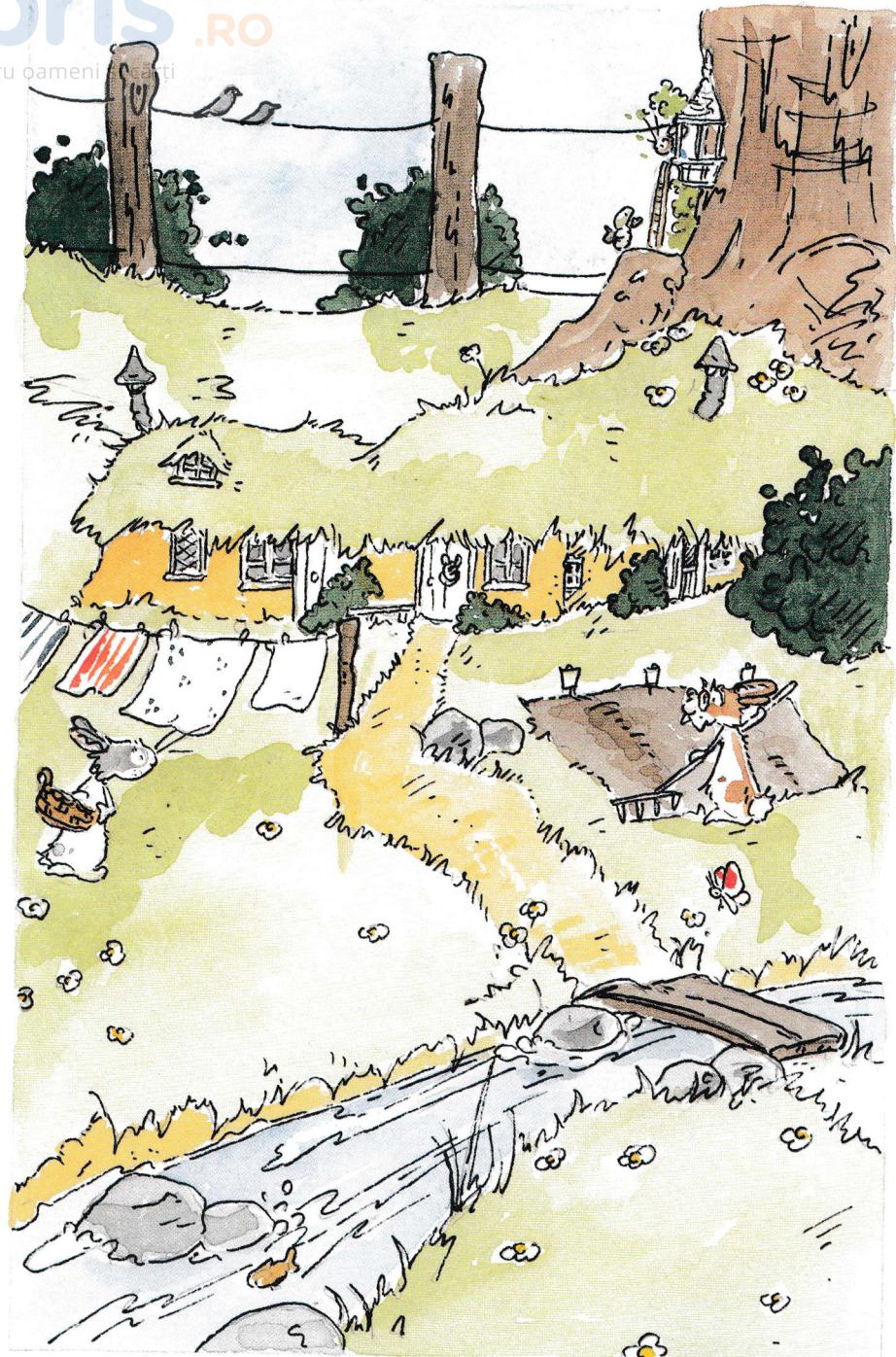
O zi în căsuța din copac
și alte năzdrăvării

Cuprins

Ninsoare în Canada	9
Pelerina de ploaie	14
Încă o aventură pe vreme rea	19
Pas cu pas	24
Tifi e îndrăgostit	29
Bun venit la știri	34
În pătuț	39
Noua fostă cameră a lui Tifi	45
Fulgerul Verde	51
Pregătiri și emotii	57
Tifi salvează marea	62
O zi de naștere cât o săptămână	67
Tifi scapă de insolație	72
Ce urmează după vară?	77

Ninsoare în Canada

Tifi Păpădie se joacă toată ziua în căsuța din copac împreună cu Neri Țestosul, cel mai bun prieten al său.

Ieri, surorile cele multe ale lui Tifi, împreună cu prietenele lor și mai multe, au transformat căsuța din copac într-o adevărată ceainărie, decorând-o cu fețele de masă și perdelele înflorate. Însă, azi, cei doi au căsuța din copac doar pentru ei, iar asta li se pare amândurora un lucru minunat. Lui Neri îi e puțin dificil să se urce în copac, cu tot cu carapacea lui de broască-țestoasă, și câteodată bombăne din cauza asta. De îndată ce ajung sus, după mari eforturi, cei doi încep să-și închipui cele mai grozave aventuri.

De exemplu, își imaginează cum căsuța din copac este o bază de cercetare sau un catarg înalt de pe un vas. Până la urmă, își închipui amândoi că sub picioarele lor se întinde pădurea nesfârșită a Canadei, și că începe să ningă!

Și încep să se joace. Tifi se încruntă, se uită îngrijorat spre orizontul aventuros și spune cu voce joasă:

— Se văd fulgi în aer.

Da, iar mai apoi simt amândoi un fior pe şira spinării. Cei doi citiseră sau auziseră de undeva destule întâmplări, îndeajuns cât să ştie că trebuie să se pregătească serios pentru zăpada care urmează să vină. Mai ales că locuiesc în mijlocul sălbăticiei.

— Deci, cum stăm cu proviziile? întreabă Neri serios.

Tifi se uită la pachetul de biscuiți cu unt pe care l-au luat cu ei.

— Nu ne vor ajunge pentru mult timp, constată el.

— Atunci, situația trebuie să se schimbe, suspină Neri.

— Sigur că desigur, răspunde Tifi scărpinându-se între urechi.

Încep amândoi imediat să caute provizii prin pădurea canadiană. Cum această pădure specială este, de fapt, minunata grădină a bunicilor, Tifi și Neri găsesc doar câteva căpșune. Morcovii încă sunt prea mici, iar de salată nu are poftă niciunul dintre ei.

Dar să nu uităm că ninge, iar ei trebuie să găsească o soluție.

— Putem merge la bunica ta, propune Neri.

— Chiar! strigă Tifi entuziasmat. Ideea este genială, mai ales că bunica Păpădie este obișnuită cu aventurile. Mereu îi citește cele mai minunate povești, și chiar își schimbă vocea când face asta!

Tifi și Neri dau năvală în bucătăria bunicii.

— Buni, Buni! strigă amândoi deodată, deși de obicei Neri reușește să spună doar Buni. Afară ninge!

Bunica Păpădie își dă imediat seama ce înseamnă asta. Așa că, în clipa următoare, se uită fix către cămară.

— Cu ninsoarea nu-i de joacă, spune ea cu voce joasă. Spre entuziasmul lui Tifi și al lui Neri, bunica Păpădie vorbește răgușit, ca un adevărat bătrân din nord.

Într-o fracțiune de secundă apar pe masă o prăjitură cu mac, un termos cu lapte cu cacao, ouă fierte tari și o conservă de fasole în sos de roșii.

— Fasolea în sos de roșii este cea mai importantă, le explică ea, în timp ce le împachetează totul într-o sacoșă din pânză. Fără acest fel de mâncare, pur și simplu nu puteți supraviețui zăpezii în sălbăticie. Apoi îi dă lui Neri două pături.

Afară, în fața ușii, bunica îi strânge încă o dată în brațe și se comportă ca și cum ei urmează să se aventureze cu adevărat în pădurea adâncă și ninsă.

Aveți grijă de voi, dragii mei! spune bunica. Au fost văzuți urși de-a lungul râului.

— Dar lupi? o întrerupe Tifi emoționat. Îi place atât de mult subiectul, încât simte cum îi trec furnicături de nerăbdare în picioare.

— Da, da, sunt și lupi, dă bunica afirmativ din cap. Ba chiar o mulțime de lupi! Cel mai bine este să vă furișați înapoi în căsuța din copac, ca nu cumva să vă observe!

Măi, și ce se mai furișează cei doi! De la banca din grădină, ajung la vrejurile de fasole, iar de acolo se tărâie printre sfeclă tooocmai până la grămada de îngrășământ, apoi se deplasează ghemuiți până la tufele de coacăze, și continuă aşa mai departe.

Cei doi pășesc cu grijă, ca orice vânător cu experiență din Canada. Astfel, au ajuns teferi și nevătămați înapoi în căsuța lor din copac.

Tifi privește în depărtare. E clar, încă mai ninge.

— Cel mai bine e să începem deja să consumăm din provizii, sugerează Tifi, iar Neri e de acord. Fiecare ia o bucată de prăjitură cu mac și o cană cu cacao.

Tocmai se pregătesc să se cuibărească fiecare sub pătura lui, când, deodată, se aude ceva de sub căsuța din copac.

Tifi se uită jos și îl vede pe bunicul. Are pe cap o căciulă veche și o plasă pe umăr.

— M-a trimis bunica, explică el. Ați uitat desfăcătorul de conserve.

Bunicul dă să plece.

— Ai grijă de tine! îl avertizează Tifi.

— Știu, știu, sunt urși și lupi de-a lungul râului, dă bunicul din cap. Am aflat!

Tifi și Neri rămân în pădurea canadiană până la cină. Din nefericire, afară nu ninge cu adevărat, dar cei doi își imaginează fericiți acest lucru. Până la urmă, e la fel de palpitant, nu?

